

PROVES D'ACCÉS PER AL CURS 2016-17

I. Prova d'accés específica

La prova constarà de dos exercicis:

Prova teòrica

Els aspirants han d'haver llegit prèviament aquestes quatre obres teatrals del repertori clàssic i contemporani:

- <i>Les Bacants</i>	Eurípides	La Magrana
- <i>Romeu i Julieta</i>	W. Shakespeare. Trad. S. Oliva	Ed. Vicens Vives
- <i>Tartuf o l'impostor</i>	Molière. Trad. Josep M. Vidal.	Institut del Teatre
- <i>El mètode Grönholm</i>	Jordi Galceran	Proa. La Butxaca

L'exercici consisteix en un comentari d'un fragment d'una d'aquestes obres i un qüestionari amb diverses preguntes sobre les obres.

El tribunal ha de valorar la maduresa i els coneixements de l'aspirant, pel que fa a la comprensió de conceptes, a la utilització del llenguatge i a la capacitat per relacionar i sintetitzar, a través de l'anàlisi de text, des de la perspectiva del gènere teatral en el qual s'insereixi, de la descripció de les característiques més importants que defineixen aquest gènere i la identificació dels aspectes històrics, socials i artístics relacionats amb l'obra.

L'exercici ha de ser qualificat entre zero i deu punts. Per superar-lo és necessària una puntuació igual o superior a cinc punts.

Aquest exercici es realitzarà el dia **31 d'agost les 10 h.**

Prova pràctica

Consta d'unes proves tècniques i de la preparació i presentació de dues representacions individuals de teatre de text.

Proves tècniques de caràcter pràctic. Es valoren les aptituds específiques en les àrees de moviment, veu, dicció i música. S'ha de proposar als aspirants la realització d'exercicis individuals o col·lectius per valorar-los les capacitats en aquestes àrees. Els aspirants han de dur roba adequada per fer la prova (camiseta, pantalons de xandall o similars).

a) Prova de moviment. Aptituds corporals: realització d'exercicis individuals o col·lectius proposats pel tribunal, en què s'ha de valorar la disponibilitat corporal, el sentit rítmic, la coordinació i dissociació, i el control dels aspirants.

b) Prova de veu, dicció i música:

- Aptituds de veu i de dicció: lectura d'un text en prosa i d'un text poètic que s'adjunten en l'annex I, en què s'ha de valorar la dicció, el ritme i l'entonació.

- Aptituds de veu i de música: interpretació d'una cançó melòdica de lliure elecció, que es pot acompanyar amb un instrument o amb un acompanyament enregistrat, en què es valorin les aptituds musicals i les condicions de la veu. Si hi hagués alguna irregularitat vocal, el tribunal pot exigir una certificació mèdica o una prova foniàtrica que verifiqui l'existència o la inexistència d'alguna patologia.
- c) Prova d'interpretació. Preparació i presentació d'un mínim de dues representacions individuals. S'han de valorar les aptituds interpretatives. L'aspirant ha de presentar un exercici interpretatiu d'un dels textos que s'adjunten en l'annex 2 (dones o homes) i d'un text de lliure elecció (d'una durada d'entre tres i cinc minuts). L'aspirant ha de memoritzar i preparar els textos per a la realització d'aquest exercici. Es pot utilitzar vestuari i utilitatge que, en qualsevol cas, ha de ser molt simple. El tribunal ha de valorar:
1. Capacitat d'observació, d'estructuració i d'anàlisi.
 2. Aptitud per executar les tècniques pròpies de la interpretació.
 3. Capacitat d'aprenentatge progressiu en el sentit d'entendre i d'integrar indicacions.
 4. Comprensió de les situacions dramàtiques i creativitat en les respostes als estímuls que es proposen.

El tribunal pot fer totes aquelles propostes que consideri necessàries per a una millor avaluació de l'aspirant, i també pot interrompre l'exercici sempre que el consideri suficient.

Cada prova ha de ser qualificada entre zero i deu punts i ha de ser necessari per superar-la una puntuació igual o superior a cinc punts.

El segon exercici es farà del **dia 1 al 5 de setembre**.

La qualificació global de la prova d'accés resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en els 4 exercicis. Per a la superació de la prova d'accés es requereix que la qualificació dels exercicis sigui igual o superior a cinc.

2. Requeriments referents a les proves d'accés

L'assistència i puntualitat a tots els exercicis de les proves d'accés és obligatòria. Durant les proves, els aspirants poden ser objecte de tests o consultes mèdiques referides a les aptituds requerides per a aquests tipus d'estudis.

3. Adjudicació de places

Les places han de ser adjudicades d'acord amb l'ordre decreixent de puntuació establert en la llista que faci públics els resultats de la prova d'accés específica.

Per tal de donar compliment al que suposa l'article 3 de l'Estatut de les Illes Balears, els aspirants procedents de centres situats a l'arxipèlag o que puguin acreditar més de dos anys d'empadronament a qualsevol municipi de les Illes Balears tindran una bonificació per insularitat segons els criteris següents:

- en cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés entre 5,00 i 6,99: 0,50 punts.
- en cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés entre 7,00 i 8,99: 1,00 punts.

- En cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés igual o superior a 9,00: 1,50 punts.

En cas d'empat, té prioritats l'aspirant amb el títol de batxillerat. Si l'empat persisteix té prioritats l'aspirant amb millor expedient acadèmic de batxillerat. No obstant això, si l'empat persisteix, s'ha de procedir a un sorteig alfabètic que s'ha de fer a la Direcció General competent en matèria d'ensenyaments artístics superiors.

4. Reclamacions

1. Una vegada publicades les llistes provisionals de les proves d'accés, l'aspirant no admès disposa de tres dies hàbils per presentar al·legacions davant el tribunal qualificador, el qual les ha de resoldre en un màxim de dos dies i n'ha de publicar les llistes definitives.
2. El resultat de la llista definitiva d'aquest tribunal pot ser recorregut davant la Direcció General d'Educació i Cultura de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments en el termini de dos dies hàbils, a comptar des de l'endemà del dia en què rebí la notificació per escrit de la resolució de la reclamació presentada al tribunal. La resolució que faci la Direcció General posa fi a la via administrativa.

5. Matriculació

1. S'ha de matricular en primer lloc l'alumnat del centre del curs anterior.
2. Una vegada finalitzat el procés d'admissió, s'ha de matricular el nou alumnat admès.
3. La no formalització de la matrícula en el període establert suposa la pèrdua de la plaça.
4. Quan el centre tingui les dades de matriculació, les comunicarà a la Direcció General d'Educació i Cultura de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

6. Assignació de vacants

En el cas que quedin places vacants, el centre n'ha de fer pública la informació per cobrir-les.

Annex I

Lectura obligatòria de dos textos: lectura obligatòria del Text 1 i una lectura a escollir entre el Text 2 i el Text 3.

Text 1 – Lectura obligatòria

PASTA GANSA

Imagina't que aquesta nit et poses davant del televisor disposat a veure una pel·lícula protagonitzada per un psicòpata. T'acabes l'entrepà de cervells de xai i apagues tots els llums. Comença la pel·lícula i comença bé. En només cinc minuts ja s'han carregat dues pensionistes, tres empleats de la caixa, cinc guàrdies jurats i en aquests moments es disposa a entrar en una altra casa. Una petita manipulació al pany de la porta i ja és dins. Avança. Va avançant fins que entra al menjador. Un menjador que t'és familiar. Tan familiar que el reconeixes com el teu. És tan teu que fins i tot et veus a tu mateix mirant una pel·lícula d'un psicòpata. Et gires i... efectivament. El tens a la teva esquena amb els braços aixecats i disposat a clavar-te un punxó de gel. Però tu no et deixes impressionar i reaccions ràpidament. Canvies de canal i de la telecompanya passes al canal 33. T'has salvat.

Josep M. Ferrer Sirvent

Escolliu una lectura entre el Text 2 i el Text 3.

Text 2

INSTRUCCIONS D'ÚS

Sóc una pastilla calmant.
Faig efecte a la llar,
sóc eficaç a l'oficina,
em presento als exàmens,
intervinc a les sessions,
enganxo amb cura els plats trencats;
només cal que te'm posis a la boca,
que em desfakis sota la llengua,
només cal que te m'empassis,
que prenguis un glop d'aigua.
Sé com tractar amb la desgràcia,
com afrontar una mala nova,
com rebaixar la injustícia,
com aclarir la manca de Déu,
com adaptar al rostre un vel negre.
Què esperes:
confia en la caritat de la química.
Encara ets un home (dona) jove,
cal que t'organitzis d'alguna manera. Qui ha dit
que la vida ha de ser presa a la valenta?

Lliura'm el teu abisme:
l'ompliré de son,
i m'estaràs agraït (agraïda)
per una caiguda de quatre potes.
Ven-me la teva ànima.
D'altre comprador, no en trobaràs.
D'altre dimoni, ja no n'hi ha.

Wisława Szymborska

Text 3

I BEG YOUR PARDON

Quan el centre del món
no ets ben bé tu
(per més que en tinguis la il·lusió),
si et desvetllaven enmig de la nit,
no vulguis preguntar-te per què vius:
distreu-te rosegant l'ungla d'un dit.
Quan el centre del món
queda tan lluny
de tu
que honestament
comences a saber que no ets ningú,
para't per un moment
i venta al primer nas un cop de puny.
Problemes cada volta més esquiús
et vénen a torbar la dolça son.
Sols et faltava ja, pel que tu dius,
llucar que no ets del tot centre del món.
Parent de Badalona o d'Istanbul,
tant si ets actiu com si fas el gandul,
en aquest nostre món sense demà
és molt difícil de guanyar-te el pa.
No et donaré ni el més petit consol,
et volaran un dia qualsevol.
Però entretant evita alguns trastorns,
posant-te ben cordats els pantalons.

Salvador Espriu

Annex II

Homes:

Semion Podsekàlnikov: Tu què creus, jove? Imagina't que demà a les dotze agafes aquesta pistola. No m'interrompis... Imagina't que l'agafes i et poses el canó a la boca. Exacte, a la boca. Ja el tens a la boca i passa un segon. No m'interrompis. Pensa en aquest segon filosòficament. Què és en realitat? Tic tac. Ara bé, entre el tic i el tac hi ha una barrera. El canó és la barrera... m'entens? Aquí és el tic, allà és el tac. El tic ho és tot, jove. Però el tac és no res. NO RES. Per què? Per culpa d'aquest gallet. Contempla el gallet filosòficament. Té, mira-te'l aquí... Prem-lo, la pistola es dispara: Pim-Pam. El pim és el tic. El pam és el tac. Doncs bé, tot el que estigui relacionat amb el pim i el tic ho entenc. Mentre que tot el que envolta el pam i el tac està més enllà de la meva comprensió. El tic sóc jo, la dona, la sogra, l'aire, el sol, l'aigua... En canvi el tac... vol dir res de dona... Puc veure'm sense dona. Però imaginar-me a mi sense jo? Jo sense Podsekàlnikov? De cap manera. pensa en l'ésser humà. Què és? Darwin va provar amb fets que l'ésser humà és una gàbia. No m'interrompis. L'ésser és una gàbia. És comprensible. Dispara i destrossaràs la gàbia. L'ànima fuig volant. Al·leluia, canta, al·leluia. Déu la crida davant seu. De qui ets l'ànima? De Podsekàlnikov. Has sofert? Sí. Gaudeix, doncs, ara. I l'ànima canta i balla. (Canta.) Glòria a Déu a les altures i pau en els homes de bona voluntat. Comprensible, no?... Però què passa si la gàbia és buida? Què, si no hi ha cap ànima? Què passa llavors? Tu què creus? Hi ha una altra vida o no després de la mort? Pregunto si hi ha una altra vida o no? T'he fet una pregunta... N'hi ha o no n'hi ha? Sí o no? Digues alguna cosa, maleït sigui! Respon-me!

El Suïcida. Nikolai Erdman

Dones:

La dona: Tardarà a arribar, perquè és pacient. I quan arribi, finalment, ho farà sol. Res d'explicacions; mai; això ens ha salvat. Mentida. Jo, sí, vaig parlar. ¿Què el mou, podria ser amor? Amor, aquesta paraula innoble. Cors de color de rosa i llacets de color blau cel: misèries. Llocs comuns ridículs repetits i acceptats al llarg de segles. Seria capaç de donar una conferència sobre el tema. Una conferència tan insuportable com les meves manies. ¿Quanta estona hauré d'esperar? Jo no sóc pacient. Mai no ho he estat pacient. La passió és breu, potser, però no pacient. Millor saber que aquesta malaltia té final, que aquesta angoixa tindrà Un final. Que el goig s'apagarà, però també el dolor. ¿Quin goig? Sí, el goig. D'acord, el goig, la bogeria dels sentits. Però no s'arriba mai on es vol arribar. L'ansietat no ho permet, la serenitat desapareix. Convertida en una pobra bèstia vulnerable. ¿Qui entra? Encara no és ell. Entra tan poca gent, tenen tan pocs clients, aquesta tarda... El dia no acompanya, ningú no gosa sortir a la carretera. Un interior desert, quatre pobres diables controlant-nos els uns als altres. Cap parella d'enamorats. Cap parella que doni Un nom equivocat als seus desitjos. Els pares s'estimaven. Amb tendresa, fins que van morir. ¿Què era, allò? Mai no he vist res que s'assemblés tant a l'amor. ¿Què era? Aquella mena de serenitat. Un marit tranquil, reposat, ¿Per què no? La comoditat de deixar-lo fer. L'utilitzo i potser m'utilitza. Res de dissonant, i cap nota excessivament alta. Potser, en ell, al principi, la passió. Sé de què parlo, tot passa. La passió crema i al final s'apaga. L'únic consol, saber que és inevitable, que acabarà apagant-se.

Desig. Josep Maria Benet i Jornet